

Walking Footballers hōbbe geweldige teambuilding-daag!

Wandelvoetballers een ras apart? Een zeldzame soort? Laten we het houden op een regelmatig voorkomend uniek gezelschap!

Tradities zijn er om te maken en daarna om steeds te herhalen.

Dat geldt ook voor de wandelvoetballers van De Ster die hun 3e Eindejaarswandeling organiseerden met de daarbij horende ingrediënten voor lichaam en geest.

Afspraak was deze keer bij de Sloveense Dom in Maasmechelen die uitgebaat wordt door onze wandelende "renner" Poely.

Na een korte opwarmingsloop werd een 1e tussenstop gehouden met als thema: Bella Italia. Italiaanse muziek en Italiaanse hapjes (bruscetta's) en het bijhorende drankje (Limoncello) waren aanwezig maar hiervoor moest men eerst een opdracht afwerken.

De ritmische motoriek werd getest aan de hand van "La Ballade de Qua" of ook wel de Vogeltjesdans !

Hier werd al duidelijk dat iedereen "vogelt" op zijn eigen unieke manier !

Helaas vanwege privacy redenen kan het filmpje niet getoond worden.
De eerste halte overleefd en dus op naar de 2e tussenstop waar ons een overheerlijke soep wachtte(sponsor John S.)

Voor sommigen al het begin van de afzondering.

Buikjes gevuld met het nodige krachtvoer en dus klaar om de rest van de wandeling van 10 nee 11 of nee toch 12 oh nee 14 km volledig af te werken !
De wandeling zelf verliep eigenlijk zonder veel speciale voorvallen met hier en daar de nodige culturele informatie en uitleg over het mijnverleden.
Behalve dan enkele minieme voorvallen, nauwelijks noemenswaardig zoals het feit dat Poely tijdens de afdaling Match tackelt.

Of dat Peter P. zich letterlijk en figuurlijk de zolen van onder zijn schoenen heeft gelopen.

Of dat er tijdig het nodige geestverruimend vocht moest worden toegediend.

Of dat Rik zijn Nieuwjaarsbrief aan ons voorlas; waar iedereen even stil van werd.

Of dat er na 14 km 75% van de wandelaars "iets" voelden wat ze van te voren niet voelden.

Om 13h00 vertrokken en stipt om 16h30 terug.

Respect, respect en nogmaals respect voor deze mannen !!

En dan wachtte ons na gedane arbeid het nodige vocht maar vooral een overheerlijke PAELLA !!

Binnen no time was deze weggewerkt en waren de wandelvoetballers moe en voldaan maar ook weer een herinnering rijker !!

Oh ja, er was nog iets.

Onze John kreeg als dankjewel voor zijn wekelijkse wasjes een fles wasmiddel en zijn portret in chocolade.

Ik zei het toch in het begin:

Wandelvoetballers een ras apart ? Een zeldzame soort ? Laten we het houden op een regelmatig voorkomend uniek gezelschap !

Ik zou het niet meer willen missen !!

Namens de Wandelvoetballers een Gelukkig maar vooral Gezond Nieuwjaar !

Getekend;

Dëe va Kirchroa wat op ut Belsj woënt